

У молитві про Доч...

Київ 2012
Християнське видавництво

Натхнення після об'єднаної молитви

«Коли настав день П'ятдесятниці, всі вони були однодушно разом» (Дії 2:1).

«Відродження істинного благочестя в нашому середовищі – найбільш вагома й нагальна наша потреба. Прагнути до цього – наше найперше завдання. Необхідно докласти ревних зусиль, щоб отримати благословення Господа, і не тому, що Бог не бажає дарувати нам Свої благословення, а тому, що ми не готові прийняти їх. Наш Небесний Отець зі значно більшим бажанням хоче дати нам дар Свого Святого Духа, ніж земні батьки дають добрі дари своїм дітям. Однак наше завдання – свідомо, зі смиренным серцем, покайням і щирою молитвою виконати ті умови, за яких Бог обіцяв дарувати нам Свої благословення. Ми можемо очікувати відродження тільки у відповідь на молитву» (Події останніх днів, с. 189).

«І впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зі злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!» (2 Хронік 7:14).

«Понад усе сатана боїться того, що Божий народ почне розчищати дорогу, щоб Господь міг злити Свого Духа на стомлену від очікування, проте досі не готову Церкву» (Вісті для молоді, с. 133).

«Нам необхідно молитися за успіх, вірячи в Божественне запевнення, що отримаємо відповідь на наші молитви. Обітниця в Матв. 18:19, 20 дана за умови, що лунатимуть об'єднані молитви Церкви. І у відповідь на ці молитви варто очікувати більшої сили за ту, що сходить у результаті особистої молитви. Ця сила буде пропорційна єдності членів Церкви та їхній любові до Господа й один до одного» (Рукопис, т. 9, № 748).

«Коли ми вперше почули вістку істини, як багато ми тоді молилися! Як часто молитви лунали в окремій кімнаті, сараї, у садку чи в лісі. Часто ми проводили цілі години в пал-

кій молитві, об'єднуючись по двоє чи троє, благаючи про виконання обітницї. Як часто голоси наші змішувалися в молитві зі слїзьми, словами вдячності й піснями славослїв'я! Тепер Божий день ближчий до нас, ніж коли ми повірили, і нам варто бути ще більш ревними, палкими та старанними, ніж у ті далекі дні» (Свідчення, т. 5, с. 161).

«...тільки робота, поєднана з безліччю молитов і освячена заслугами Христа, витримає випробування суду» (Християнське служіння, с. 263).

«Члени наших церков потребують навернення та глибшої духовної спрямованості. Увесь світ потрібно оточити ланцюгом сумлінних віруючих людей молитви. Нехай усі моляться зі смиренням. Сусіди можуть збиратися разом, щоб молитися про злиття Святого Духа. Нехай ті, хто не в змозі залишити дім, збираються разом з дітьми та об'єднуються для молитви та вивчення Слова. У відповідь на молитви Божого народу будуть послані ангели з благословеннями» (Відображаючи Христа, с. 121).

Як звершувати об'єднану молитву

Якщо ви хочете створити власну групу об'єднаної молитви, нижченаведені рекомендації допоможуть вам втілити це в життя. Однак пам'ятайте, що це тільки рекомендації й більше нічого. Успіх полягає в керівництві Святого Духа. Тільки Він може навчити нас, як молитися або як спрямовувати інших до об'єднаної молитви. Тому нехай Він стане вашим першим Учителем.

Об'єднуючись у молитві

Про що цей буклет? Про те, як допомогти людям (друзям, сім'ям, церквам, школам, організаціям, молоді, людям похилого віку й усім іншим) об'єднатися в молитві. Про те, як шукати відродження особисто й усім разом. Про те, як нам приготуватися до злиття Святого Духа, щоб бути готовими до Приходу Христа. Дуже просто, за допомогою молитовного лідера ми розглянемо чотири теми,

які стосуються молитви. Вони розміщені в такому порядку:

- прославлення;
- сповідь;
- прохання;
- подяка.

У запропонованому буклеті ми докладніше зупинимося на питаннях: чому ми враховуємо в молитві ці чотири пункти та що говорить Біблія з цього приводу. Однак спочатку ми розглянемо кілька основних рекомендацій, як проводити групу об'єднаної молитви.

Кілька порад, із чого розпочати

об'єднану молитву можна проводити різними способами. Вона може тривати годину чи дві під час зустрічей (наприклад, євангельських), як частина зустрічей молитовного тижня чи молитовної групи, під час церковних богослужінь або ж у домашньому колі. Можна відкривати молитовну кімнату на 15 хвилин щодня і встановити точний молитовний час. Будете ви молити-

ся коротко чи впродовж тривалого часу – принцип все одно залишається той самий! Цей принцип об'єднаної молитви настільки простий, що і діти, і дорослі можуть швидко його засвоїти й цим покращити своє молитовне життя.

Під час проведення зустрічей об'єднаної молитви в групі ми не спонукаємо людей висловлювати молитовні прохання перед тим, як починаємо молитися. Замість цього краще попросити людей розповісти прохання безпосередньо в молитві, а всі інші долучаться до цих прохань. Адже це – час! Якщо ви висловлюватимете свої молитовні прохання один одному, це займе більший проміжок часу вашого зібрання. Люди будуть відволікатися, розповідаючи історії або ділячись своїми переживаннями, і перш ніж ви довідаєтеся про проблему, у вас не залишиться часу за неї молитися. Сатана радіє, якщо йому вдається змусити нас говорити про проблему, а не молитися про неї. Також члени групи зазвичай починають давати поради, як вирішити проблему. Однак сила –

у Господа! Чим більше ми молимося, тим більше сили отримуємо!

Ми також не можемо наполягати, щоб усі молилися чітко й коротко. Звичайно, буде одна чи кілька осіб, які не звернуть увагу на ваші рекомендації щодо молитви й молитимуться дуже довго. Будьте терплячими до них і потім власним прикладом доведіть, як важливо молитися коротко, щоб усі мали можливість узяти участь у молитві. Однак пам'ятайте, що головне – заохочувати людей молитися! Якщо вони не чітко дотримуються рекомендацій, у цьому немає гріха. Головне, що вони моляться!

Чимало людей помічають, що час минає дуже швидко, якщо вони збираються на об'єднану молитву в тому форматі, який ми пропонуємо в цьому буклеті. Хоч акцент ставиться на чотирьох пунктах молитви, вона все ж таки має бути короткою та чіткою й не повинна перетворюватися на довгу проповідь, якій немає кінця й краю і яка втомлює інших. Якщо люди будуть молитися під натхненням Святого Духа, а не просто тому, що до них дійшла черга, вони відчують, що час

минає досить швидко. Дехто говорить: «Нічого собі! Я ніколи не молився так довго, але час минув так швидко! Це діє!»

Однак не слід лякати своїми довгими молитвами тих, хто ніколи не переживав досвіду довгої особистої чи загальної молитви. Як лідерам, нам слід не тільки молитися про керівництво Святого Духа, але й спускатися на рівень учасників групи й починати з цього рівня. Якщо організатор починає з довгих багатослівних молитов, більшості людей буде важко наслідувати його приклад, вони відчують, що не вміють так добре молитися. Для таких людей довга молитва буде формальною. Тому моліться якомога простіше, нехай ваша молитва буде приємною, сильною у вірі й позитивно налаштованою. Організатор має бути прикладом того, якою повинна бути об'єднана молитва.

На що звертати увагу в наших молитовних проханнях?

«Розповідайте Богові про свої потреби, радощі, печалі, турботи та побоювання. Це не

обтяжить Його. Той, Хто перелічив волосся на вашій голові, не залишиться байдужим до потреб Своїх дітей. “Господь вельми милосердний та співчутливий” (Якова 5:11)» (Дорога до Христа, с. 100).

Коли ми підходимо до моменту висловлення наших прохань у молитві, справедливо буде для людей поділитися своїми особистими проханнями й потребами, а також іменами тих, кого вони хочуть бачити спасеними. Однак основна мета нашої об’єднаної молитви – це злиття Святого Духа. Оскільки з благословеннями Святого Духа надходять усі благословення Небес (Моє життя сьогодні, с. 47). Передусім ми повинні молитися, щоб Дух Святий наповнив наше життя, а потім і наш дім, і церкву, та був з нами в служінні.

«Нам потрібно так само ревно молитися про злиття Святого Духа, як учні молилися в день П’ятидесятниці. Якщо вони мали потребу в Ньому тоді, то ми маємо ще більшу потребу в Ньому сьогодні. Моральна пітьма, подібно до траурного покрову, огортає землю. Різноманітні псевдовчення, єресі й сатанинські оман

збивають людей з пантелику. Без Духа та Божої сили всі наші зусилля проповідувати істину виявляться марними» (Свідчення, т. 5, с. 158).

«Спливає у вічність день за днем, наближаючи нас до завершення часу благодаті. Як ніколи раніше, ми повинні молитися про те, щоб Святий Дух ще ряснішою мірою зливався на нас. Ми повинні з надією очікувати, що освячувальний вплив Святого Духа зійде й на наших служителів, щоб ті, для кого вони працюють, могли довідатися, що ці люди були з Ісусом і навчилися від Нього» (Служителі Євангелія, с. 258).

Коли ми будемо постійно збиратися разом для того, щоб молитися про злиття Святого Духа, ми помітимо, що наші молитви стануть менш багатослівними. Ми будемо звертати більше уваги на те, щоб прославити Господа і спасти тих, хто гине, а не зосереджуватися на собі та своїх проблемах. І в цьому міститься вся суть, оскільки ми будемо готові йти ДОДОМУ!

Отже, давайте молитися... і просити Святого Духа про керівництво!

Інформація для учасників групи об'єднаної молитви

1. Чотири пункти, які включає об'єднана молитва.

Прославлення. Бог говорить, щоб ми входили у брами Його з хвалою... «Якби Божа любов і милість викликала в нас більше хвали й подяки, наші молитви були б значно сильнішими. Ми б усе більше й більше рясніли Божою любов'ю й отримували б від Нього більше дарів, які спонукають нас прославляти Його» (Свідчення, т. 5, с. 317).

Сповідь. Деякі моменти сповіді необхідно промовляти тільки перед Богом, інші ж перед тією людиною, з якою ви повелися неправильно. Але іноді варто визнавати свою провину перед усіма. Бог сказав, що ми повинні визнавати наші гріхи один перед одним і молитися один за одного, щоб зцілитися (див. Якова 5:16). Просіть Господа упокорити ваше серце й показати вам, у чому ви повинні покаятися.

Прохання. Ми маємо керуватися Божими обітницями, записаними в Його Слові. Він говорить, щоб ми просили, шукали, стукали (див. Матв. 7:7)! Він також говорить, що ми не маємо, бо не просимо (Якова 4:2). Тому давайте просити в Господа на підставі Його обітниць. Ми не висловлюємо наші молитовні прохання людям, а ділимося ними з Богом і разом підтримуємо прохання в молитві (див. Матв. 18:19). Бог говорить нам приносити найважливіше Йому. Наша найбільша потреба – це злиття Святого Духа в нашому житті й у Церкві, тому ми будемо молитися про це передусім.

Подяка. Ми завершуємо молитву подякою Богові за те, що Він уже зробив для нас і що зробить для нас у майбутньому! «А Тому, Хто силою, яка діє в нас, може зробити значно більше всього, що ми просимо або думаємо» (Ефес. 3:20).

2. Ми можемо молитися декілька разів, але наші молитви мають бути КОРОТКИМИ (1-3 речення). Дозвольте Святому Духові вести вас і дайте іншим можливість помолитися.

3. Говоріть виразно. Ми звертаємося до Бога, але інші також повинні виразно чути, що ми говоримо.

4. Будь ласка, ідіть за вашим організатором! Молитовний організатор буде починати молитву й говорити, коли необхідно переходити до наступного пункту молитви, а потім завершувати її. У цьому має бути злагодженість!

5. Дотримуйтеся правил кожного пункту. Не висловлюйте прохання під час сповіді чи подяки. Для кожного пункту є окремо визначений час.

6. Під час молитви ви можете вільно процитувати текст із Біблії або ж почати співати пісню, якщо Бог спонукає ваше серце. Інші можуть долучитися до співу. Немає нічого прекраснішого, коли група тих, хто молиться, об'єднується в чудовому співі! (Спів може бути під час переходу від одного пункту до іншого).

7. Врешті, просіть Господа вказати, про що вам потрібно молитися. «Ми повинні молитися не тільки в ім'я Христа, але й під натхненням Святого Духа» (Наочні уроки Христа, с. 147).

Скільки часу потрібно для кожного пункту молитви?

Просіть Святого Духа про керівництво. Якщо складно з першим пунктом, переходьте до наступного, якщо ж люди продовжують охоче молитися, дайте їм ще трохи часу на цей пункт.

Найкраще час розподіляти в такий спосіб:

- привітання, вступ – 5 хв;
- прославлення – 10 хв;
- сповідь – 10 хв;
- прохання – 20 хв.;
- подяка – 5-10 хв.

Приготування серця та єдність

Будучи лідерами, ми повинні усвідомлювати важливість приготування серця. Бог діє через того, хто повністю віддав себе під керівництво Святого Духа. Дуже важливо, щоб лідер приходив у молитовну кімнату із серцем, у якому немає «я», але є Святий Дух.

Той, хто входить у молитовну кімнату для того, щоб показати, який він лідер, не матиме успіху.

Будучи лідерами, ведіть людей у молитві, але не керуйте ними. Мета – спонукати людей молитися. Іноді потрібно помовчати, коли Бог говорить до серця. Дозвольте Святому Духу діяти.

Моліться з благоговінням і будьте в цьому прикладом для інших. Ми приходимо до престолу Царя Всесвіту. Не витрачайте цей час нерозважливо. Стежте за вашою позою та манерами.

Насамкінець, коли ви запрошуєте людей об'єднатися в молитві, попросіть їх підійти ближче один до одного, щоб вони відчували єдність. Коли люди моляться в тісному колі, це допомагає їм бути єдиними, що дуже важливо для об'єднаної молитви.

• Прославлення

- *«Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвір'я Його з похвалою! Ви-*

славляйте Його, Ім'я Його благословляйте» (Псал. 100:4).

- *«Співайте для Господа, благословляйте Ім'я Його, з дня на день сповіщайте спасіння Його! Перед лицем Його слава та велич, сила й краса – у святині Його!» (Псал. 96:2, 6).*
- *«Я благословлятиму Господа кожного часу, хвала Йому завсіди в устах моїх! Душа моя буде хвалитися Господом, хай це почують слухняні, і нехай звеселяться!» (Псал. 34:2, 3).*
- *«Святий, святий, святий Господь Бог Вседержитель, Який був, Який є і Який приходить!» (Об'явл. 4:8).*
- *«На подяку Господеві, “Бо навіки Його милосердя”» (2 Хронік 7:6).*

• Сповідь

- *«І впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зі злих своїх доріг, то Я вислухаю з не-*

бес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!» (2 Хронік 7:14).

- *«Отож-бо, Господня рука не скоротшала, щоб не помагати, і Його вухо не стало тяжким, щоб не чути, бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув» (Ісаї 59:1, 2).*
- *«Коли б беззаконня я бачив у серці своїм, то Господь не почув би мене» (Псал. 66:18).*
- *«Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоб зцілитися. Бо має велику силу ревна молитва праведного» (Якова 5:16).*
- *«Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9).*
- *«Як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини!» (Псал. 103:12).*

• Прохання

- «Він [Ісус] сказав їм: Через ваше маловір'я. Запевняю вас: коли будете мати віру, як гірчичне зерно, то скажете цій горі: Перейди звідси туди! – і вона переїде; і нічого не буде для вас неможливого» (Матв. 17:20).
- «Знову запевняю вас: коли двоє з вас на землі погодяться просити про будь-яку річ, яку лише просять, буде їм дано від Мого Отця Небесного» (Матв. 18:19).
- «Ви прагнете – і не маєте, вбиваєте й заздрите – і не можете осягнути. Ворогуєте і воюєте. Не маєте, тому що не просите» (Якова 4:2).
- «Просіть – і дасться вам; шукайте – і знайдете; стукайте – і відчинять вам. Бо кожний, хто просить, – отримує, а той, хто шукає, – знаходить; і тому, хто стукає, – відчинять» (Матв. 7:7, 8).
- «Якщо ж будете перебувати в Мені, а Мої слова будуть перебувати у вас, то чого б тільки захотіли, просіть – і станеться вам» (Івана 15:7).

- *«О Господи, Боже! Ти небо та землю створив Своєю потужною силою та Своїм витягненим раменом, – нічого для Тебе нема неможливого!» (Єрем. 32:17).*

• Подяка

- *«А Тому, Хто силою, яка діє в нас, може зробити значно більше всього, що ми просимо або думаємо» (Ефес. 3:20).*
- *«Благослови, душе моя, Господа, і не забувай за всі добродійства Його!» (Псал. 103:2).*
- *«І станеться, поки покличуть, то Я відповім, – вони будуть іще говорити, а Я вже почую!» (Ісаї 65:24).*
- *«Прославлення Бога – на їхніх устах, а меч обосічний – ув їхніх руках» (Псал. 149:6).*
- *«Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання... Без віри неможливо догодити Богові. Тим, які приходять до Бога, тре-*

ба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають» (Євр. 11:1, 6).

- *«Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6).*

Тексти для цитування під час молитви

- *«Тоді Він доторкнувся до їхніх очей, промовивши: Хай вам станеться за вашою вірою!» (Матв. 9:29).*
- *«Чи для Господа є річ занадто трудна?» (Бут. 18:14).*
- *«Одні колесницями хваляться, а інші кінми, а ми будем хвалитись Ім'ям Господа, нашого Бога» (Псал. 20:8).*
- *«Не бариться Господь з обітницею, хоч це деякі вважають за зволікання, але є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, а щоб усі прийшли до каяття» (2 Петра 3:9).*
- *«Господь буде воювати за вас, а ви мовчіть!» (Вих. 14:14).*

- «Що ж скажемо на це? Якщо Бог за нас, то хто проти нас?» (Римл. 8:31).
- «Я кличу до Бога, і Господь урятує мене: увечорі, вранці й опівдні я скаржусь й зідхаю, – і Він вислухає мого голосу!» (Псал. 55:17, 18).
- «Знову запевняю вас: коли двоє з вас на землі погодяться просити про будь-яку річ, яку лише просять, буде їм дано від Мого Отця Небесного. Бо де двоє або троє зберуться в Ім'я Моє, там і Я серед них!» (Матв. 18:19, 20).
- «Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа» (Римл. 10:17).
- «Якщо ж будете перебувати в Мені, а Мої слова будуть перебувати у вас, то чого б тільки захотіли, просіть – і станеться вам» (Івана 15:7).
- «Поглянув на них Ісус та й каже: Для людей це неможливе, але не для Бога, бо для Бога все можливе» (Марка 10:27).
- «Тому Я кажу вам: Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповниться вам» (Марка 11:24).

- *«Каже йому Ісус: Тому що ти побачив Мене, ти повірив? Блаженні ті, які не бачили, а повірили!» (Івана 20:29).*
- *«І що тільки попросите в Моє Ім'я, те й зроблю, щоб прославився Отець у Сині» (Івана 14:13).*
- *«Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з началами, з владами, зі світовими правителями темряви цього [віку], з піднебесними духами злоби. Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти... Постійно моліться духом, всякою молитвою і проханням, дбайте про це з усякою витривалістю і благанням за всіх святих» (Ефес. 6:12, 13, 18).*
- *«Вірний Той, Хто покликав вас; Він і здійснить!» (1 Сол. 5:24).*
- *«Через них даровані нам дорогоцінні та великі обітниці, щоб через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, що у світі» (2 Петра 1:4).*
- *«А той, хто встоїть до кінця, буде спасений» (Матв. 24:13).*

Більше слів натхнення

«У кожній церкві повинні бути періоди об'єднаної молитви для просування цієї роботи. Нехай усі об'єднуються, маючи особливу мету для віри та прохань. Зворушіть Небо вашими молитвами до Бога, щоб працювати із зусиллями Його слуг» (Історичні нариси іноземних місій АСД, с. 294).

«Ті, хто об'єднується для молитви, одержать помазання від Святого. Існує нагальна потреба в таємній молитві, але є також і потреба, щоб кілька християн зустрічалися й об'єднувалися в щирості, приносячи свої благання Богові» (У Небесному Домі, с. 91).

«Спільно поділіться з Богом своїм занепокоєнням. Намагайтеся не говорити багато. Скільки дорогоцінного часу витрачається на розмови, які не проливають жодного світла. Брати! Об'єднуйтеся в пості й молитві, щоб Бог щедро наділив вас мудрістю, яку Він обіцяв дати тим, хто просить Його» (Основи здорового харчування, с.188).

«Брати повинні стояти пліч-о-пліч, поєднуючи свої молитви біля трону благодаті, щоб вони могли урухомити руку Всемогутнього» (Основи християнської освіти, с.210).

«У той час як їхні спільні молитви підносилися з вірою до Неба, їм була дана відповідь. Місце, на якому були зібрані учні, захиталося, і вони знову сповнилися духом Святим» (Дії апостолів, с. 67).

Чому молитва повинна бути короткою?

«Моліться **короткими молитвами** під час ваших зустрічей і довгими, коли звертаєтеся до Бога таємно» (Рукопис, т. 10, с. 130).

«Вчіться молитися коротко й по суті, просячи того, чого потребуєте... Не моліться удаваними молитвами, але щирими, висловлюючи прохання і спрагу душі за хлібом Життя. **Якщо ми будемо молитися більше таємною молитвою, то наша загальна молитва буде більш чіткою.** Якщо душа не буде занурюватися в таємну молитву, то,

втягнені в життєві справи, ми будемо все висловлювати в загальній молитві» (Наше вище покликання, с. 130).

«Давайте вчитися молитися мудро, висловлюючи наші прохання чітко й зрозуміло» (Наше вище покликання, с. 130).

Навіщо наполегливість у молитві?

«Я запитала ангела, чому в Ізраїлі немає більше віри та сили. Він відповів: “Ви надто швидко відпускаєте руку Господа. **Наполегливо підносьте свої моління до престолу** й не здавайтесь. Виявіть тверду віру”» (Ранні твори, с.73).

«Молитва має бути щирою. Послабте руки ворога в боротьбі з Господом у молитві» (Пасифік Юніон Рекорд, 5 червня, 1902 р.).

«Яків переміг тому, що був наполегливий і рішучий. Його перемога свідчить про силу щирої молитви. Усі, хто, подібно до Якова, покладатиметься на обітниці Божі й виявить ту

саму ревність і наполегливість, яку виявив він, також досягнуть успіху. Хто не бажає зректися себе й упокоритися перед Богом, благаючи Його про благословення, той не отримає їх. Боротися з Богом – як мало людей знають, що це таке! Як небагато душ прагне до Бога, докладаючи всіх зусиль, щоб зблизитися з Ним. Коли хвилі невимовного розпачу готові ось-ось поглинути душі, котрі перебувають у молитві, як мало в такі хвилини тих, хто з непохитною вірою покладається на Божі обітниці» (Велика боротьба, с. 621).

«Це частина плану Божого – давати у відповідь на наші **молитви віри** те, чого Він не зміг би дати, якби ми не звернулися до Нього» (Велика боротьба, с. 525).

***Чому ми звертаємо увагу
на прославлення, сповідь,
прохання та подяку?***

Приклади з Біблії:

- молитва Неємії – Неем. 1:5-11;
- молитва ізраїльтян – Неем. 9;

- молитва Даниїла – Дан. 9:3-20;
- молитва Господня – Матв. 6:9-13;
- до і після П'ятидесятниці – Дії 2.

«Чекаючи на виконання обітницї, учні впокорювали свої серця в щирому розкаянні та визнавали своє невір'я. Пригадуючи слова Христа, сказані Ним перед смертю, вони краще розуміли їхнє значення. У їхній пам'яті оживали забуті істини, вони переказували їх один одному. Учні докоряли собі за те, що мали неправильне уявлення про Спасителя. Одна за одною перед ними проходили сцени з Його дивовижного життя. Роздумуючи про це чисте й святе життя, вони усвідомлювали, що жодна праця не видаватиметься їм надто важкою, жодна жертва не буде надто великою, аби тільки своїм життям вони могли засвідчити про красу Христового характеру. О, якби можна було наново прожити ці три роки, наскільки іншою була б їхня поведінка! О, якби можна було знову побачити Вчителя, як віддано намагалися б вони довести Йому Свою любов, як щиро жалкували б із приводу того, що засмучували Його своїми сло-

вами та вчинками невір'я. Але їх потішала думка, що вони прощені. Вони вирішили, наскільки спроможні, спокутувати своє невір'я, безстрашно свідкуючи світові про Спасителя.

Учні щиро й серйозно молилися, прохаючи Господа приготувати їх до роботи з людьми, щоб у своєму щоденному спілкуванні з ними вони могли знаходити слова, котрі приводили б грішників до Христа. Усунувши всі розбіжності, усяке прагнення до першості, вони згуртувалися в християнське братство. Чим ближче вони ставали до Бога, тим більше усвідомлювали, яким великим привілеєм було для них тісне спілкування з Христом. Печаль наповнювала їхні серця, коли вони думали про те, як часто засмучували Його своєю нетямущістю, своєю нездатністю засвоїти науку, котру Він намагався викласти їм задля їхнього добра.

Ці дні приготування були для них днями глибокого дослідження серця. Усвідомлюючи свою духовну потребу, учні благали Господа про святе помазання, яке зробило б їх здатними трудитися задля спасіння люд-

ських душ. Вони просили благословення не лише для себе. Учні розуміли, що на них лежить відповідальність за спасіння душ і що Євангеліє має бути проповідуване світові, тому просили в Христа обіцяної їм сили» (Дії апостолів, с. 36, 37).

«Якщо ми підносимо молитви-прохання, то повинні усвідомлювати, що перебуваємо на зібранні в присутності Всемогутнього... Молитва до нашого Небесного Отця має велике значення. Ми приходимо, щоб принести недосконалий дар подяки до Його ніг, приймаючи Його любов і милість, на які ми не заслуговуємо. Ми приходимо, щоб розповісти про свої бажання, визнати свої гріхи та підтвердити Його обітниці. Він говорить: “Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності” (1 Івана 1:9)» (Рев'ю енд Геральд, 28 травня, 1895 р.).

«Ми повинні молитися не тільки в ім'я Христа, а й під натхненням Святого Духа. Саме на цьому наголошується: «Дух засту-

пається за нас невимовними зітханнями» (Римл. 8:26). Бог любить відповідати на таку молитву. Коли ми в ім'я Христа підносимо свій голос у серйозній, наполегливій молитві, то в самій цій наполегливості є запорука від Бога, що Він відповість на нашу молитву, зробивши “значно більше всього, що ми просимо або думаємо” (Ефес. 3:20)» (Наочні уроки Христа, с. 147).

«Ніхто з нас не молиться занадто багато, але ми надмірно стримані у вдячній хвалі. **Якби Божою любов'ю і милістю пробуджувала в нас більше хвали та подяки, наші молитви були б значно сильнішими.** Ми б усе більше й більше рясніли Божою любов'ю та мали б від Нього більше дарів, які спонукають нас славити Його» (Свідчення, с. 317).

**Чому слід сповідатися
привселюдно?**

«Писання говорить нам: “Тому визнавай-те один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоб зцілитися” (Якова 5:16). Тому,

хто просить помолитися за нього, ви повинні відповісти приблизно так: «Ми не можемо читати серце чи знати таємниці твого життя. Вони відомі тільки тобі самому й Богові. Якщо ти каєшся у своїх гріхах, твій обов'язок – визнавати їх». **Свої особисті гріхи слід сповідувати тільки перед Христом**, єдиним Посередником між Богом і людиною, бо «коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1). Будь-який гріх є образою для Бога, і його потрібно визнати перед Ним через Христа. **Кожний відкритий гріх треба сповідувати так само відкрито.** Несправедливість, заповідана ближньому, має бути виправлена стосовно скривдженого. Якщо той, хто бажає видужати, звинувачений у наклепі, якщо він чинив сварки вдома, серед сусідів або в церкві, роз'ятрював відчуження, розбіжності та розбрат, якщо своєю неправильною поведінкою він підштовхував до гріха інших, ці гріхи необхідно визнати перед Богом і перед тими, хто зазнав образи. «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб

простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності” (1 Івана 1:9)» (Поради для Церкви, с. 304).

«Усі помиляються, чинять неправильно і впадають у гріх; однак якщо той, хто чинить неправильно, бажає побачити свої помилки, які засуджуються Божим Духом, і в покорі серця визнає їх перед Богом і перед братами, він може пережити відродження, а рана, заподіяна гріхом, буде зцілена. Якщо цього принципу будуть дотримуватися, у Церкві буде більше дитячої простоти, братерської любові, серця битимуться в унісон» (Рев'ю енд Геральд, 16 грудня 1890 р.).

«Упадіть на Камінь і розбийтеся об Нього, і Христос дасть вам справжню небесну гідність. **Нехай ні гордість, ні самовпевненість не стримують нікого від сповідання гріхів**, щоб людина могла претендувати на обітницю: “Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний” (Прип. 28:13). Не приховуйте нічого від Бога і не хежуйте визнанням своїх помилок перед вашими братами» (Вибрані вісті, т. 1, с. 326).

«Здоров'я вашої душі, **єдність ваших братів можуть залежати від напрямку, за яким ви рухаєтеся в цьому.** Підкоріть себе Всемогутній руці Бога, і Він може піднести вас у потрібний час» (Основи християнського виховання, с. 239).

«Деякі бачать у собі недоліки, але, думаючи, що сповідь принизить їхню гідність, виправдовують свої неправильні вчинки й огороджують себе від розвінчання, яке сповідь приносить душі. Думка про очевидну помилку буде наповнювати гіркотою їхню радість і перешкоджати їхньому просуванню; адже, **зійшовши зі шляху визнання гріхів, вони не зможуть бути істинним прикладом для людей.** Ці люди бачать помилки інших; але як вони можуть мати мужність, щоб давати пораду: “Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися” (Якова 5:16), коли вони самі не виконують цієї інструкції у власному житті? Це неприпустимо, оскільки це не лестить їхній гордості, а дорікає й приносить біль. Як служителі, так і всі віруючі люди повинні шукати спасіння з дня на день, година

за годину. Вони повинні прагнути та шукати праведності Христа, натхнення Святого Духа» (Основи християнської освіти, с. 239).

«Мені було показано, що багато хто зі служителів не звершує святиню в Божому страху й піддає себе небезпеці. Такі люди ризикують занепасти свою душу... **Але майже всі вони нехтують самодослідженням...** Ти одержиш більше сили, якщо одну годину на день будеш присвячувати розмірковуванню та щирій молитві про свої помилки й вади, благаючи Бога про Його всеосяжну любов і прощення гріхів, ніж якби ти витратив багато годин і навіть днів на вивчення праць найбільш компетентних авторів і познайомився б з усіма аргументами й контраргументами нашої віри» (Пасторське служіння, с. 24, 25).

«Після вознесіння Христа всі учні зібралися в одному місці для смиренної молитви до Бога. І після десяти днів дослідження власних сердець вони приготували шлях Святому Духові, щоб Він міг увійти в очищені й освячені храми їхніх душ. Кожне серце тоді було сповнене Духом, немов Бог бажав показати

Своєму народові, що Він може благословити його найпрекраснішими з Небесних благословень» (Євангелізм, с. 698).

Істинне чи хибне відродження?

У житті тих, хто відчуває силу об'єднаної молитви, яка складається з чотирьох частин, відбуваються зміни. Ми віримо: якщо народ Божий упокорить свої серця та буде наполегливий у єдності в молитві (як закликає нас 2 Хронік 7:14), Пізній дощ почне зливатися дедалі рясніше й рясніше. Ви можете запитати: чи від Бога це? Ми самі повинні бути на сторожі, ретельно звіряючи все зі Святим Письмом. Воно попереджає, що перед Другим приходом Христа, коли має бути істинне відродження, буде також і хибне. Єдиний спосіб відрізнити справжній вогонь від помилкового – за допомогою Божого Слова. Ми повинні бути обережними, щоб не потрапити під хвилю емоцій і сентименталізму, під хвилю збудження. Якщо ми не знаємо Слово й не перевіряємо дух, то будемо обмануті.

Марк Фінлі у своїй книзі «Відроди нас знову» пише: «У центрі уваги сатани в ці останні дні буде зовсім не світ, який прямує до загибелі. Адже він і так у нього в руках. У центрі його уваги – християни. Привносячи різноманітні спокуси в Церкву, він поведе за собою мільйони».

Ми знаємо, що перед Приходом Христа відбудеться відродження, **відродження, якого ще не бачили ніколи...** відродження істинного благочестя.

«Перш ніж останні суди Божі відвідають землю, у народі Божому відбудеться таке відродження істинного благочестя, якого не було з часів апостолів. На дітей Божих буде злитий Його Дух і сила. Тоді багато віруючих вийдуть з церков, у яких любов до світу витіснила любов до Бога та Його Слова. Чимало як служителів, так і простих людей з радістю приймуть великі істини, котрі з волі Божої проголошуються в цей час, щоб приготувати народ до Другого приходу Господа. **Ворог людських душ бажає перешкодити цій роботі, і, перш ніж почнеться той рух, він**

спробує випередити його, запропонувавши підробку. У тих церквах, котрі сатані вдасться ввести в оману, він створюватиме видимість злиття особливих благословень Божих. Багато людей радітимуть із приводу того, що Бог творить для них чудеса, хоча це буде дія іншого духа. Під релігійною маскою сатана буде прагнути до поширення свого впливу на весь християнський світ.

У багатьох релігійних рухах, котрі відбулися за останні півстоліття, більшою чи меншою мірою діяла та ж сила, яка виявить себе у майбутніх всесвітніх рухах. Вона виявляється в емоційному збудженні, змішанні правди з оманю, що зводить багатьох. **Однак кожний матиме можливість встояти перед цією оманю.** У світлі Божого Слова неважко визначити характер цих рухів. Де люди нехтують свідченням Біблії, відвертаючись від простих істин, які випробовують душу й вимагають самозречення та відмови від світу, там немає Божого благословення. І коли дотримуватися критерію, залишеного Самим Христом: «За їхнім плодами впізнаєте

їх» (Матв. 7:16), стає очевидним, що подібні рухи – це не діяльність Божого Духа» (Велика боротьба, с. 464).

«Послух є ознакою правдивого учня Ісуса. Дотримання Заповідей є доказом того, що ми щиро любимо Бога. Якщо прийняте нами вчення вбиває гріх у нашому серці, очищує душу та приносить плід святості, тоді ми можемо знати, що це Божя правда» (Небесні принципи щасливого життя, с. 146).

«Але Бог має на Землі народ, котрий керується Біблією і тільки Біблією як мірилом усіх вчень і основою всіх реформ» (Велика боротьба, с. 595).

«Ми живемо в найурочистіший період історії світу. Доля мешканців Землі незабаром буде вирішена. Наше майбутнє благополуччя, а також спасіння інших душ залежить від того, яку дорогу оберемо ми сьогодні. Ми маємо потребу в керівництві Духа Істини. Кожний послідовник Христа нехай серйозно запитає: «Господи! Що накажеш мені робити?» Упокоюйтеся перед Господом у пості й молитві та багато роздумуйте над Його Словом, зокрема

над сценами суду. Зараз слід шукати глибокого живого досвіду з Богом. Не гайте часу!» (Велика боротьба, с. 601).

Будучи послідовниками Бога, ми не повинні втрачати жодної хвилини! Давайте упокоримо наші серця, будемо шукати Господа й об'єднаємося в молитві! І тоді Дух Святий зійде...

Свідчення:

Дош уже виливається

«Це був мій перший досвід об'єднаної молитви. Коли я прийшла в молитовну кімнату вперше, я соромилася. Я не була впевнена, що захочу помолитися голосно, щоб інші мене почули. Потім ми молилися. Я відчула полегшення та свободу. Немов мене вже почули. Я зрозуміла, що не важливо, чи красиво я молюся. Я думаю, що ніколи так довго не молилася, але мені хотілося ще молитися. Я прийшла додому пізно того вечора й відчула

спонукання розповісти про все, що на серці, Богу. **Я не можу підібрати слова, щоб розповісти, як сильно цей молитовний досвід змінив мій тиждень і моє життя.** Люди там відчули, немов вони стали єдиною родиною, а я відчула, що нарешті почалися мої відносини з Богом» (Ліза).

«Молитовна кімната була для мене гарним досвідом. Я виріс в адвентистській родині й завжди відвідував зібрання й табірні зустрічі. З дитинства я знав доктрини, мене навчали, що я повинен мати відносини з Богом. Однак чогось мені не вистачало. **Після відвідування молитовної кімнати я зрозумів, чому мені не вистачає сили в житті. Мені не вистачало молитви.** Мені не вистачало істинного та сильного молитовного життя. Після молитовної зустрічі мені захотілося молитися БІЛЬШЕ. Я почав із п'ятихвилинної молитви один день на тиждень, потім проводив годину в молитві щовівторка й, нарешті, молився упродовж восьми годин однієї п'ятниці. Я був такий

схвилюваний, що вирішив зателефонувати своєму молодіжному керівникові й поділитися з ним досвідом. Тепер я проводжу дві молитовні зустрічі в моєму районі. Мені дуже подобається відвідувати молитовну кімнату, тому що там я можу зрозуміти, чого мені не вистачало раніше, а також молитовні зустрічі надихають мене на те, щоб молитва стала невід'ємною частиною мого життя» (Еллісон, 14 років).

«Ніколи раніше я не відчував такої сили об'єднаної молитви, як цього року під час табірних зустрічей. Молитва в новому форматі з прославленням і сповіддю перед тим, як принести прохання до Божого престолу, допомогла мені подивитися на моє життя в новому світлі. Багато років смутку та гніву роз'ятрили моє серце, але Господь зруйнував твердий ґрунт моєї душі й подарував родючий ґрунт знову! Слава Богові!» (Кальвін).

«Коли я вперше зайшов до кімнати для об'єднаної молитви, мені не хотілося довго

там затримуватися. Меліса сказала, що, незважаючи на те що ми зібралися тут усі чужі, незабаром ми станемо однією дружною родиною. Я був роздратований цими словами й подумав: «Ну-ну, розповідай нам тут небилиці». Але коли ми почали молитися, почало відбуватися щось неймовірне. Усього через кілька молитов під час блоку прославлення я відчув, що люблю кожного, хто перебуває в цій кімнаті. Насправді я думав: «Мені так хочеться підскочити й обійняти кожного, хто тут перебуває». Це було дивовижно. У той день я відчув, що зустрівся з Христом» (Дейвід).

«Досвід об'єднаної молитви для мене був маленькою П'ятидесятницею. Бог посилає вогонь, який не згасне найближчим часом, а буде палати дедалі більше й освітлювати сяйвом увесь світ. Ісус прийде дуже скоро! Яке життя має бути в нас! Ми повинні повернутися до часів Дії 2:42, де написано, як зберегти вогонь у серці» (Кім).

Думки лідерів Церкви

«Ті з нас, хто працює тут, у Генеральній Конференції, хочуть подякувати вашій команді ARME (Адвентистський рух відродження останнього часу) за те, що ви дозволили Господу діяти через вас під час останньої щорічної наради минулого тижня. Ми бачили відповіді на молитви за минулий тиждень, коли Господь торкався наших сердець. Можливість молитися за інших і чути молитви за себе внесли особливі зміни в наші зустрічі. Ми не довідаємося до Приходу, що Господь зробив завдяки тому, що ви присвятили багато часу для проведення об'єднаної молитви задля нас!»

Джері Пейдж, директор управлінського комітету Генеральної Конференції.

«Мене так надихнуло служіння команди ARME під час щорічної наради Генеральної Конференції, що я запросив команду проводити такі молитовні зустрічі в Південній Африці на щорічній нараді, де зберуться лідери

Церкви з 23-х країн. Служіння, яке звершує ця команда, не є нововведенням. Це біблійна ідея. Згадайте перемогу Ісуса Навина над амалікитянами, коли Аарон і Хур підтримували руки Мойсея під час битви (Вих. 17:8-16). Ця об'єднана молитва була присутня також у житті Мойсея, Авраама, Даниїла, Естер та інших біблійних героїв. Цей вид щирої, палкої об'єднаної молитви принесе величезні благословення кожній Церкві та кожній конференції по всьому світу, і в результаті Дух Святий зійде, а Ісус прийде, як і обіцяв!»

Пол Ратсара, президент Південного Африкансько-Індоокеанського Дивізіону.

Матеріали про молитву та відродження

Книги:

Е. Уайт. «Істинне відродження».

Е. Уайт. «Дії апостолів».

Марк Фінлі. «Відроди нас знову».

Ренді Максвелл. «Якщо Мій народ буде молитися».

Денніс Сміт. «40 днів молитви».

Марк Фінлі. «10 днів у Верхній горниці».

Вебсайти:

www.revivalalandreformation.org

www.audioverse.org

www.operationglobalrain.com

www.millionstrongprayerforce.com

www.unitedprayer247.com

Щоб довідатися більше про об'єднану молитву, відвідайте сайт www.armebiblecamp.com.

Про ARME

ARME був створений у 2009 році та співпрацює з біблійним табором ARME, обидві організації є частиною великої некомерційної організації, названої Служіння ARME. Назва ARME (Adventist Revival Movement for the Endtime) перекладається «Адвентистський рух відродження останнього часу». Основна місія – побачити Божий народ духовно відродженим і готовим до служіння за допомогою сили Слова та молитви. Мета ARME – працювати як служіння підтримки Церкви АСД, усіляко сприяти ініціативам відродження й реформації Церкви та підготувати народ Божий до злиття Духа Святого. Ми знаємо, що Ісус незабаром повернеться, і тому ми просимо Його про злиття Дощу... Пізнього дощу Духа Святого, щоб ми були готові здійснити роботу! Долучайтеся до нас у молитві про цей дар!

«Просіть від Господа дощу часу весняного пізнього дощу, – Господь чинить блискавки, і зливний дощ посилає їм, кожному траву на полі» (Зах. 10:1).

У молитві про Дощ

Директор видавництва В. Джулай

Головний редактор Л. Качмар

Переклад Н. Качмар

Редагування: Г. Борисовська

Коректура: І. Джердж

Дизайнер обкладинки Т. Романко

Комп'ютерна верстка: Т. Романко

Відповідальна за друк Т. Грицюк

Формат 84х108/32. Папір газетний. Друк офсетний.

Підписано до друку 28.02.2012 р. Гарнітура Колібри.

Наклад 5 000 прим.

Свідоцтво: серія ДК № 787 від 03.03.2012 р.

Видавництво «Джерело життя»

04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

тел. (044) 425-69-06, факс 467-50-64, e-mail: dzherelo@ukr.net